

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Leon Miroszewski

po rozpoznaniu dnia 21 listopada 2017 r. w S.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa H (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z 19 maja 2017 r. w sprawie X GNc 1092/17 w przedmiocie zwolnienia od kosztów sądowych

postanawia:

oddalić zażalenie.

Leon Miroszewski

UZASADNIENIE

Powódka wniosła wraz z pozwem o zwolnienie jej od kosztów sądowych w całości na podstawie art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (zwanej dalej u.k.s.c.).

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie postanowieniem z 19 maja 2017 r. w sprawie X GNc 1092/17 w punkcie 1 zwolnił powódkę od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania sądowego w zakresie opłaty sądowej od pozwu, natomiast w punkcie 2 oddalił wniosek powódki w pozostałej części.

W uzasadnieniu wskazał, że na obecnym etapie postępowania powódka wykazała, że nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych w postaci opłaty sądowej od pozwu wynoszącej 1.425 zł. Wskazał jednocześnie na art. 101 ust. 1 i 2 u.k.s.c. pozwalający na zwolnienie strony od ponoszenia kosztów sądowych jedynie w części, m.in. poprzez zwolnienie strony jedynie od obowiązku ponoszenia niektórych opłat. Zaznaczył przy tym, że na obecnym etapie postępowania i w świetle przedstawionych przez powódkę dowodów nie można z góry zakładać, że w toku postępowania sytuacja finansowa strony powodowej nie poprawi się na tyle, by mogła ponosić koszty sądowe, tym bardziej, że powódka na bieżąco podejmuje czynności zmierzające do pozyskania nowych kontrahentów i kontynuacji działalności.

Powódka wniosła zażalenie na wskazane postanowienie zaskarżając je w części, tj. co do jego punktu 2, oraz wnosząc o jego uchylenie i rozstrzygnięcie w tym zakresie przez Sąd II instancji o zwolnieniu powódki od kosztów sądowych. Uzasadniając podniosła, że – w jej ocenie – przedłożone przez nią dokumenty wskazują, że nie stać jej obecnie na opłacenie pozostałych kosztów postępowania sądowego. Dodała też, że w ciągu ostatnich sześciu miesięcy wystąpiła z trzema powództwami, co może w przyszłości spowodować poniesienie przez nią dodatkowych kosztów, które

przekroczyć jej możliwości finansowe. Dodała też, że jej sytuacja nie uległa znaczącej zmianie od czasu orzekania przez Sąd Rejonowy. Przedstawiła też dalsze dokumenty dotyczące jej sytuacji finansowej.

Sąd zważył, co następuje:

Instytucję zwolnienia od kosztów sądowych osoby prawnej reguluje art. 103 u.k.s.c., który stanowi, że sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie.

Istnienie przesłanek zwolnienia osoby prawnej od kosztów sądowych na podstawie tego przepisów badać należy w odniesieniu do konkretnego obowiązku poniesienia kosztów oraz według okoliczności aktualnych na dzień składania wniosku i orzekania w jego przedmiocie. Nie ma jednocześnie przeszkód aby strona, która została zwolniona od kosztów sądowych w części, np. co do jednej konkretnej opłaty sądowej, w dalszym toku postępowania – w razie powstania potrzeby poniesienia kolejnych kosztów – ponownie złożyła wniosek na podstawie art. 103 u.k.s.c. Ponadto, sąd rozpoznający taki wniosek nie jest związany swoimi poprzednimi orzeczeniami w tym zakresie (por. postanowienie SN z 12.03.2015 r. w sprawie I CZ 7/15).

Oceniając w takim kontekście zażalenie powódki należy uznać je za bezzasadne. Co prawda powódka wykazała, że w dalszym ciągu jej sytuacja finansowa nie jest dobra, natomiast już stwierdzenie, że nie jest w stanie ponieść innych kosztów sądowych, niż opłata sądowa, budzi wątpliwości, skoro powódka osiąga przychody, a tym samym może ponieść z nich koszty. Rzecz jasna realna możliwość ponoszenia dalszych kosztów przez powódkę mogłaby być szczegółowo badana w odniesieniu do rzeczywistego obowiązku w tym zakresie, natomiast takich dalszych kosztów w niniejszej sprawie, poza opłatą sądową, od której powódka została zwolniona, dotychczas nie ma. Nadto powodowa spółka nadal prowadzi działalność, stara się poprawić swoją sytuację i nie złożyła wniosku o ogłoszenie upadłości.

W tych okolicznościach zwolnienie powódki od kosztów sądowych w całości na obecnym etapie postępowania byłoby przedwczesne, a to z uwagi na niewykazanie przez nią, że jej niemożność ponoszenia kosztów sądowych ma charakter trwały.

Wobec uznania w świetle powyższych okoliczności, że zażalenie powódki jest bezzasadne, należało na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. orzec jak na wstępie.

Leon Miroszewski